

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä huhtikuuta 2003

N:o 297—303

SISÄLLYS

N:o		Sivu
297	Laki rikoslain muuttamisesta	729
298	Laki yhdyskuntapalvelusta annetun lain 5 §:n 3 momentin kumoamisesta	734
299	Laki väestötietolain muuttamisesta	735
300	Laki henkilökorttilain muuttamisesta	738
301	Maa- ja metsätalousministeriön asetus sikaloiden rakentamista ja puutarhatalouden isoja investointeja koskevien investointitukien hakuajan päättymisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	742
302	Maa- ja metsätalousministeriön asetus puutarhatalouden investointitukien hakuajan alkamisesta	743
303	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta hukkaaurasta kylvösiementuotannossa annetun asetuksen muuttamisesta	744

N:o 297

Laki

rikoslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 9 luvun 9 § ja 48 luvun 8 §, sellaisina kuin ne ovat 9 luvun 9 § laissa 743/1995 ja 48 luvun 8 § laissa 578/1995, sekä *muutetaan* 8 luku siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen seuraavasti:

8 luku

Vanhentumisesta

1 §

Syyteoikeuden vanhentuminen

Oikeus syyttää rikoksesta, josta säädetty ankarin rangaistus on elinkautinen vankeus-rangaistus, ei vanhennu.

Syyteoikeus vanhentuu, jollei syytettä ole nostettu

1) kahdessakymmenessä vuodessa, jos rikoksesta säädetty ankarin rangaistus on vankeutta määräajaksi yli kahdeksan vuoden,

2) kymmenessä vuodessa, jos ankarin rangaistus on yli kaksi vuotta ja enintään kahdeksan vuotta vankeutta,

3) viidessä vuodessa, jos ankarin rangaistus on yli vuosi ja enintään kaksi vuotta vankeutta, ja

HE 27/1999
VJL 3/2001
LaVM 32/2002
EK 47/2002

4) kahdessa vuodessa, jos ankarin rangaistus on enintään vuosi vankeutta tai sakkoa.

Ankarimmalla rangaistuksella tarkoitetaan sitä rangaistusta, joka tekoon sovellettavassa rangaistussäännöksessä on säädetty enimmäisrangaistukseksi.

Virkarikosten ja julkisyhteisön työntekijän rikosten vanhentumisaika on kuitenkin vähintään viisi vuotta. Ympäristön turmelemisen, luonnonsuojelurikoksen ja rakennussuojelurikoksen vanhentumisaika on kymmenen vuotta.

2 §

Syyteoikeuden vanhentumisajan alkaminen

Edellä 1 §:ssä mainitut ajat lasketaan rikoksen tekopäivästä. Jos rikoksen tunnusmerkistössä säädetään laiminlyönti rangaistavaksi, syyteoikeus alkaa vanhentua, kun laiminlyöty teko olisi viimeistään tullut tehdä. Jos rikoksen tunnusmerkistössä edellytetään määrätyn seurauksen syntymistä, aika lasketaan tuon seurauksen ilmenemispäivästä.

Jos rikolliseen tekoon sisältyy lainvastaisen asiointilan ylläpitäminen, syyteoikeuden vanhentumisaika alkaa vasta sellaisen tilan päättymisestä.

Syyteoikeus osallisuudesta rikokseen alkaa vanhentua samana päivänä kuin syyteoikeus päteosta.

3 §

Syyteoikeuden vanhentumisen katkeaminen

Syyte katsotaan vanhentumisajan kulumisen katkaisevalla tavalla nostetuksi, kun syytettävälle on laillisesti annettu haaste tiedoksi tai häntä vastaan on hänen henkilökohtaisesti oikeudenkäynnissä läsnä ollessaan tehty rangaistusvaatimus.

Syytteen nostaminen jutussa, joka sittemmin jää tutkimatta tai jossa syyte peruutetaan, ei katkaise syyteoikeuden vanhentumista.

4 §

Syyteoikeuden vanhentumisajan jatkaminen

Syyteoikeuden vanhentumisaikaa voidaan

hakemuksesta jatkaa kerran yhdellä vuodella, jos

1) rikoksen esitutkinta vaatii erityisiä, aikaa vieviä tutkintatoimenpiteitä, joiden vuoksi tutkinta olisi vanhentumisajan päättyessä selvästi keskeneräinen,

2) rikos on tullut esitutkintaan poikkeuksellisen myöhään tai

3) rikoksesta vastaajaksi haastettava pakoolee eikä hänelle sen vuoksi todennäköisesti saataisi annetuksi haastetta tiedoksi ennen vanhentumisajan päättymistä

ja erittäin tärkeä yleinen etu vaatii vanhentumisajan jatkamista.

5 §

Menettely syyteoikeuden vanhentumisaikaa jatkettaessa

Syyteoikeuden vanhentumisajan jatkamisesta päättää se tuomioistuin, jossa syyte rikoksesta voitaisiin oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain (689/1997) 4 luvun mukaan tutkia. Hakemuksen vanhentumisajan jatkamisesta voi tehdä virallinen syyttäjä sekä asianomistaja, jos hänellä on mainitun lain 1 luvun 14 §:n 1 tai 2 momentissa tai 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu oikeus ajaa syytettä rikoksesta. Hakemus on tehtävä kirjallisesti ennen vanhentumisajan päättymistä.

Vanhentumisajan jatkamista koskeva hakemus on otettava tuomioistuimen käsiteltäväksi viipymättä. Se voidaan käsitellä käräjäoikeudessa, jossa on yksin puheenjohtaja.

Jos on todennäköistä, että tiettyä henkilöä tullaan syyttämään rikoksesta, jota 4 §:n 1 tai 2 kohdan perusteella tehty hakemus vanhentumisajan jatkamisesta koskee, hänelle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi hakemuksesta. Kutsu voidaan toimittaa henkilökohtaisesti tai postitse.

Hakemuksen johdosta annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Päätöksestä saa kannella ylemmälle tuomioistuimelle kolmessakymmenessä päivässä. Kantelu on käsiteltävä kiireellisenä.

6 §

Rangaistuksen tuomitsemisen estävä vanhentuminen

Oikeus tuomita rangaistus rikoksesta, josta säädetty ankarin rangaistus on elinkautinen vankeusrangaistus, ei vanhennu.

Rangaistusta muusta kuin 1 momentissa tarkoitetusta rikoksesta ei saa tuomita, kun 2 §:ssä mainitusta päivästä on kulunut

1) kolmekymmentä vuotta, jos rikoksesta säädetty ankarin rangaistus on vankeutta määrääjäksi yli kahdeksan vuoden,

2) kaksikymmentä vuotta, jos rikoksesta säädetty ankarin rangaistus on vankeutta yli kaksi vuotta ja enintään kahdeksan vuotta,

3) kymmenen vuotta, jos rikoksesta säädetty ankarin rangaistus on vankeutta enintään kaksi vuotta tai sakkoa.

Tuomittu rangaistus raukeaa, jos sitä koskeva tuomio ei ole tullut täytäntöönpanokelpoiseksi ennen 2 momentissa tarkoitetun ajan täyttymistä.

7 §

Yhteisösakkoa koskevan vaateen vanhentuminen

Yhteisösakkoa koskevan vaateen vanhentumisaika on sama kuin vaateen perusteena olevan rikoksen vanhentumisaika. Lyhin vanhentumisaika on kuitenkin viisi vuotta.

8 §

Asetetun uhkasakon tuomitsemisen estävä vanhentuminen

Oikeus tuomita tuomioistuimen oikeudenkäynnin kulun turvaamiseksi asettama uhkasakko vanhentuu kahdessa vuodessa uhkasakon asettamisesta.

9 §

Menettämisseuraamuksen tuomitsemisen estävä vanhentuminen

Menettämisseuraamusta ei saa tuomita, mikäli teosta ei vanhentumisen vuoksi saa

tuomita rangaistusta. Menettämisvaatimuksen lyhin vanhentumisaika on kuitenkin viisi vuotta. Jos menettämisvaatimus koskee sellaista esinettä tai ainetta, jonka sen erityisen laadun tai ominaisuuksien vuoksi ja muut asiassa ilmenevät seikat huomioon ottaen on syytä varoa joutuvan rikolliseen käyttöön, menettämisvaatimus ei vanhennu.

10 §

Tuomitun vankeusrangaistuksen raukeaminen

Elinkautinen vankeusrangaistus ei raukea.

Määräaikainen vankeusrangaistus raukeaa, jollei rangaistuksen täytäntöönpano ole lainvoiman saaneen tuomion antamispäivästä laskettuna alkanut

1) kahdessakymmenessä vuodessa, jos rangaistus on yli kahdeksan vuotta,

2) viidessätoista vuodessa, jos rangaistus on yli neljä ja enintään kahdeksan vuotta,

3) kymmenessä vuodessa, jos rangaistus on yli vuoden ja enintään neljä vuotta, ja

4) viidessä vuodessa, jos rangaistus on enintään vuosi.

Sakon muuntorangaistus raukeaa, jollei sen täytäntöönpano ole alkanut kolmessa vuodessa lainvoiman saaneen tuomion antamispäivästä.

11 §

Tuomitun yhdyskuntapalvelurangaistuksen raukeaminen

Yhdyskuntapalvelurangaistus raukeaa samoin kuin sitä vastaava vankeusrangaistus.

12 §

Tuomitun rangaistuksen täytäntöönpanon raukeaminen eräissä tapauksissa

Jos vankeusrangaistuksen, yhdyskuntapalvelurangaistuksen tai sakon muuntorangaistuksen täytäntöönpano on keskeytynyt tai ehdonalaiseen vapauteen päästetty on määrätty menettämään vapautensa, täytäntöönpanon jatkamisessa on vastaavasti sovellettava 10 ja 11 §:n säännöksiä. Määräaikaisen van-

keusrangaistuksen ja yhdyskuntapalvelurangaistuksen raukeamiseen johtava aika määräytyy jäljellä olevan rangaistuksen mukaan, ja jos useita rangaistuksia on niitä täytäntöönpannassa laskettu yhteen, yhteenlasketusta rangaistuksesta jäljellä olevan ajan mukaan. Aika on laskettava keskeytymispäivästä ja, mikäli ehdonalainen vapaus on määrätty menetetyksi tai ehdollinen rangaistus pantavaksi täytäntöön, siitä päivästä, jona menettämistä tai täytäntöönpanoa koskeva lainvoiman saanut tuomio annettiin.

13 §

Tuomitun sakkorangaistuksen raukeaminen

Sakkorangaistus raukeaa viiden vuoden kuluttua lainvoiman saaneen tuomion antamispäivästä, jollei sakotetulle ole sitä ennen määrätty muuntorangaistusta. Jos muuntorangaistus on määrätty, on sakotetulla oikeus mainitun ajan kuluttuakin maksaa sakko niin kuin siitä erikseen säädetään. Edellä sakosta säädetty koskee myös tuomittua uhkasakkoa.

Tuomittu yhteisösakko raukeaa viiden vuoden kuluttua lainvoiman saaneen tuomion antamispäivästä.

14 §

Tuomitun menettämisseuraamuksen raukeaminen

Menettämisseuraamusta ei saa panna täytäntöön, kun kymmenen vuotta on kulunut lainvoiman saaneen tuomion antamispäivästä. Jos menettämisseuraamus koskee sellaista esinettä tai ainetta, jonka sen erityisen laadun tai ominaisuuksien vuoksi ja muut asiassa ilmenevät seikat huomioon ottaen on syytä varoa joutuvan rikolliseen käyttöön, menettämisseuraamuksen täytäntöönpano ei kuitenkaan raukea.

15 §

Ulosmittauksen vaikutus

Jos 13 ja 14 §:ssä tarkoitetun täytäntöönpanon toteuttamiseksi on vanhentumisajan kuluessa toimitettu ulosmittaus, täytäntöön-

panon saa saattaa loppuun ulosmitatun omaisuuden osalta.

16 §

Kuoleman vaikutus täytäntöönpanoon

Sakkorangaistus ja uhkasakko raukeavat tuomitun kuollessa. Täytäntöönpanon, jonka toteuttamiseksi on tuomitun eläessä toimitettu ulosmittaus, saa kuitenkin saattaa loppuun ulosmitatun omaisuuden osalta.

Rikoksenteleijän tai muun menettämisseuraamuksesta vastuussa olevan henkilön kuoltua on seuraamus tuomittava kuolinpesän varoista, jollei menetetyksi tuomitseminen olisi kohtuutonta.

Jos menettämisseuraamukseen tuomittu on kuollut, täytäntöönpano on kohdistettava hänen kuolinpesäänsä. Kuolinpesän osakkailla on kuitenkin oikeus kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tuomion täytäntöönpanemiseksi on ulosmitattu kuolinpesän omaisuutta tai sanottua omaisuutta on otettu valtion haltuun, saattaa jutun ensimmäisenä oikeusasteena käsitellessä tuomioistuimen ratkaistavaksi, onko täytäntöönpano raukeava siitä syystä, että menettämistä on pidettävä kohtuuttomana.

17 §

Vanhentumisajan päätyminen

Vanhentumisaika päättyy sen alkamispäivää järjestysnumeroltaan vastaavaa päivää edeltävän vuorokauden päättyessä.

18 §

Viittaussäännös

Ehdollisen rangaistuksen raukeamisesta säädetään ehdollisesta rangaistuksesta annetussa laissa (135/1976).

Vanhentumisesta rangaistusmääräysmenettelyssä säädetään rangaistusmääräysmenettelystä annetussa laissa (692/1993). Rikesakon raukeamisesta säädetään rikesakkomenettelystä annetussa laissa (66/1983).

Sotilaille ja muulle rikoslain 45 luvun alaiselle henkilölle tuomitavan kurinpitö-

gaistuksen vanhentumisesta säädetään sotilaskurinpitolaissa (331/1983).

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 298

L a k i

yhdyskuntapalvelusta annetun lain 5 §:n 3 momentin kumoamisesta

Annettu Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §	2 §
Tällä lailla kumotaan yhdyskuntapalvelusta 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1055/1996) 5 §:n 3 momentti.	Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam- mikuuta 2006.

Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 299

Laki**väestötietolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 11 päivänä kesäkuuta 1993 annetun väestötietolain (507/1993) 2 §:n 2 momentti, 4 §:n 1 momentin johdantokappale ja 1 kohta, 20 §, 21 §:n 2 momentti sekä 22 ja 23 §, sellaisina kuin niistä ovat, 2 §:n 2 momentti laissa 994/1994, 4 §:n 1 momentin 1 kohta, 20 §, 21 §:n 2 momentti ja 22 § laissa 527/1999 sekä 23 § laissa 830/1999, sekä
lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 994/1994, uusi 4 momentti, 4 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 615/1998 ja mainitussa laissa 527/1999, uusi 5 momentti, 19 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 527/1999, uusi 3 momentti sekä 21 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 ja 4 momentti, seuraavasti:

2 §

Väestötietojärjestelmä

Maistraatti vastaa virka-alueensa rekisteritiedoista ja niiden ylläpidosta. Maistraatti voi sopia virka-alueeseensa kuuluvan kunnan kanssa, että kunta vastaa alueensa rakennus- ja huoneistotiedoista sekä niiden ylläpidosta. Kunnalla on tällöin tietojen ylläpitoon liittyvät samat velvollisuudet kuin maistraatilla. Sopimuksen muodosta, tiedoksi antamisesta ja sopimuksen sisältöä koskevista seikoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Sopimuksella ei saa muuttaa rakennuksen osoite- ja äänestysaluetietojen ylläpitoa.

Edellä 2 momentista poiketen maistraatti voi rekisteröidä väestötietojärjestelmään toisen maistraatin puolesta ilmoituksia, jotka koskevat 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuja tietoja. Maistraateista, jotka voi-

vat rekisteröidä edellä mainittuja ilmoituksia, ja ilmoituksista, joita maistraatti voi rekisteröidä, säädetään tarkemmin sisäasiainministeriön asetuksella. Tiedon rekisteröinyt maistraatti vastaa rekisteröimästään tiedosta.

4 §

Väestötietojärjestelmään talletettavat henkilötiedot

Suomen kansalaisesta talletetaan:

1) henkilön tunnistetietoina henkilötunnus, kansalaisvarmenteeseen sisältyvä sähköinen asiointitunnus, nimi, osoite ja kotikunta ja siellä oleva asuinpaikka sekä sellaiset tiedot kiinteistöstä, rakennuksesta ja huoneistosta, jotka yksilöivät hänen kotikuntansa ja siellä olevan asuinpaikkansa;

Tarkemmat säännökset edellä 1—4 momentissa tarkoitetuista väestötietojärjestelmään talletettavista tiedoista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

19 §

Varmennettu sähköinen asiointi

Sähköisiin allekirjoituksiin liittyvien Väestörekisterikeskuksen myöntämien varmenteiden tarjoamisesta, varmentajan velvollisuuksista ja vastuista sekä henkilötietojen käsittelystä on lisäksi voimassa, mitä niistä säädetään sähköisistä allekirjoituksista annetussa laissa (14/2003).

20 §

Varmennetussa sähköisessä asioinnissa käytettävän varmenteen tiedot

Väestörekisterikeskuksen henkilölle myöntämään sähköiseen allekirjoitukseen liittyvään varmenteeseen sisältyvistä tiedoista on voimassa, mitä laatuvarmenteeseen sisältyvistä tiedoista säädetään sähköisistä allekirjoituksista annetun lain 7 §:ssä. Väestörekisterikeskuksen myöntämässä kansalaisvarmenteessa varmenteen haltijan yksilöivänä tunnistetietona on jäljempänä 21 §:ssä tarkoitettu sähköinen asiointitunnus. Kansalaisvarmenteeseen sisältyy lisäksi muita varmenteen käytön edellyttämiä välttämättömiä teknisiä tietoja.

Kansalaisvarmenteella tarkoitetaan Väestörekisterikeskuksen luonnolliselle henkilölle myöntämää varmennetta, jota käytetään henkilön todentamista, sähköisen allekirjoituksen tekemistä sekä asiakirjojen ja viestien salausta varten ja jonka hakemisessa on noudatettu jäljempänä 23 §:ssä säädettyä menettelyä.

21 §

Sähköinen asiointitunnus

Väestörekisterikeskus antaa kansalaisvarmenteeseen sisältyvän sähköisen asiointitunnuksen. Asiointitunnus voidaan antaa Suomen kansalaiselle sekä kotikuntalain (201/1994) mukaisesti Suomessa vakinaisesti asuvalle ulkomaalaiselle, joka on merkitty väestötietojärjestelmään.

Väestötietojärjestelmään merkittävälle henkilölle talletetaan lisäksi sähköisen asi-

ointitunnuksen luonnissa tarvittava tekninen tunnistetieto, joka merkitään henkilön sähköiseksi asiointitunnukseksi silloin, kun hänelle myönnetään varmenne.

Edellä 3 momentissa tarkoitettua teknistä tunnistetietoa saa käyttää vain sähköisen asiointitunnuksen luonnissa sekä väestötietojärjestelmän sisäisenä teknisenä tunnistetietona.

22 §

Kansalaisvarmenteen ja asiointitunnuksen käsittely

Kansalaisvarmenteet ja sähköiset asiointitunnukset talletetaan rekisteriin (julkinen hakemisto). Julkisesta hakemistosta jokaisella on oikeus saada tietoja sen mukaan kuin oikeudesta saada tietoja viranomaisen julkisista asiakirjoista erikseen lailla säädetään.

23 §

Kansalaisvarmenteiden myöntämistä koskeva hakumenettely

Väestörekisterikeskus voi hakijan pyynnöstä myöntää kansalaisvarmenteet henkilökorttilaisissa (829/1999) tarkoitetun henkilökortin lisäksi muuhunkin sähköisessä asioinnissa käytettävään korttiin tai tekniseen välineeseen.

Henkilökorttilaisissa tarkoitettuun henkilökorttiin myönnettäviä Väestörekisterikeskuksen kansalaisvarmenteita koskeva hakemus on jätettävä henkilökohtaisesti kihlakunnan poliisilaitokselle, joka suorittaa hakijan tunnistamisen.

Jos henkilökorttiin talletetaan ja merkitään henkilökorttilain 3 a §:ssä tarkoitettuja tietoja, noudatetaan kansalaisvarmenteiden hakemisessa henkilökorttilain 6 §:n 2 momentissa säädettyä menettelyä.

Väestörekisterikeskus voi kansalaisvarmenteiden myöntämiseksi muuhun kuin 2 momentissa tarkoitettuun korttiin tai tekniseen välineeseen sopia toisen viranomaisen, yrityksen tai yhteisön kanssa, että hakemus voidaan jättää tälle henkilökohtaisesti Väestörekisterikeskukselle edelleen toimitettavaksi. Väestörekisterikeskuksen on tällöin var-

mistettava, että hakemusten vastaanottaja noudattaa henkilötietolaissa (523/1999) säädettyjä henkilötietojen käsittelyä koskevia vaatimuksia.

Hakemuksen vastaanottajan on tunnistettava hakija toteamalla henkilöllisyys voimassa olevasta, poliisin myöntämästä henkilöllisyyttä osoittavasta asiakirjasta ja tarkistamalla kansalaisvarmenteen hakijan nimenomaisella suostumuksella hakijan ilmoittamat henkilötiedot väestötietojärjestelmästä. Jos hakijalla ei ole poliisin myöntämää henkilöllisyyttä osoittavaa asiakirjaa tai tunnistamisen var-

mistamiseksi on olemassa muita erityisiä syitä, hakemukseen liittyvän tunnistamisen suorittaa poliisi. Poliisin myöntämistä henkilöllisyyttä osoittavista asiakirjoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2003.

Lain 23 §:n 3 momentti tulee kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä kesäkuuta 2004.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

N:o 300

L a k i**henkilökorttilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 28 päivänä heinäkuuta 1999 annetun henkilökorttilain (829/1999) 11 §:n 2 momentti,
muutetaan 1 §:n 2—5 momentti, 3—6 §, 7 §:n 2 momentti, 8 §:n 1 momentti, 13 § ja 16 §:n 2 momentti, sekä
lisätään 2 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 3 a §, 7 §:ään uusi 3 momentti, 8 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 13 a §, 14 §:ään uusi 4 momentti ja 15 §:ään uusi 3 momentti, seuraavasti:

1 §

Henkilökortti

Henkilökortilla olevan kansalaisvarmenteen avulla henkilö voidaan todentaa varmenteessa sähköisessä asioinnissa. Lisäksi henkilö voi henkilökortilla olevien varmenteiden avulla tarvittaessa sähköisesti allekirjoittaa ja salata lähettämänsä asiakirjat ja viestit.

Poliisi antaa hakemuksesta alaikäiselle henkilökortin, jos alaikäisen huoltajat siihen suostuvat. Jos huoltajia on yhtä useampi eikä joltakin heistä matkan, sairauden tai muun vastaavan syyn vuoksi voida saada suostumusta ja jos ratkaisun viivästymisestä aiheutuisi kohtuutonta haittaa, ei hänen suostumuksensa asiassa ole tarpeen. Poliisi voi ilman huoltajien suostumusta antaa alaikäiselle hakemuksesta henkilökortin, jota ei kuitenkaan voida käyttää matkustusasiakirjana eikä sähköisessä asioinnissa.

Poliisi voi erityisestä syystä antaa henkilökortin väliaikaisena (väliaikainen henkilökortti). Väliaikainen henkilökortti voidaan

erityisestä syystä antaa myös ulko-maalaiselle, jolla ei ole kotikuntaa Suomessa. Väliaikaista henkilökorttia ei voida käyttää sähköisessä asioinnissa.

Mitä jäljempänä säädetään henkilökortista, koskee myös alaikäiselle ilman huoltajien suostumusta annettavaa henkilökorttia ja väliaikaista henkilökorttia, jollei erikseen toisin säädetä.

2 §

Henkilökortin sisältö

Henkilökorttiin merkitään myös tieto sähköisessä asioinnissa käytettävän varmenteen myöntäjästä. Tämä ei koske alaikäiselle ilman huoltajien suostumusta annettavaa henkilökorttia ja väliaikaista henkilökorttia.

3 §

Henkilökortin teknisen osan sisältö

Henkilökorttiin voidaan myöntää varmenteet sen käyttämiseksi sähköiseen asiointiin.

Varmenteet myöntää Väestörekisterikeskus. Varmenteiden myöntämisessä noudatettavasta hakumenettelystä säädetään väestötietolain (507/1993) 23 §:ssä.

Henkilökorttiin sisältyy sähköisessä asioinnissa tarvittava tekninen osa, johon talletetaan väestötietolain 20 §:ssä tarkoitetun kansalaisvarmenteen tiedot, sähköisen asioinnin edellyttämät kortinhaltijan tunnistautumistiedot ja välttämättömät tekniset tiedot.

Henkilökortin tekniseen osaan voidaan kortinhaltijan pyynnöstä tallettaa eri käyttötarkoituksiin liittyviä teknisiä sovelluksia ja tietoja.

Henkilökortin teknisen osan sovellusten ja tietojen tallettamisessa on huolehdittava siitä, että näitä sovelluksia ja tietoja voivat käyttää vain niihin oikeutetut.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei koske alaikäiselle ilman huoltajien suostumusta annettavaa henkilökorttia ja väliaikaista henkilökorttia.

3 a §

Sairausvakuutusta koskevat sekä sosiaali- ja terveydenhuollon sähköisessä asioinnissa tarvittavat tiedot henkilökortissa

Henkilökorttiin voidaan kortinhaltijan pyynnöstä tallettaa ja merkitä sairausvakuutusta koskevia sekä sosiaali- ja terveydenhuollon sähköisessä asioinnissa tarvittavia tietoja.

Kansaneläkelaitos päättää hakemuksesta sairausvakuutusta koskevien sekä sosiaali- ja terveydenhuollon sähköisessä asioinnissa tarvittavien tietojen tallettamisesta ja merkitsemisestä henkilökortille. Siitä, onko henkilö vakuutettu Suomessa sairauden varalta, on voimassa, mitä sairausvakuutuslaissa (364/1963) on säädetty.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja henkilökorttiin talletettavia ja merkittäviä tietoja ovat tieto siitä, onko henkilöllä oikeus sairausvakuutuslain 9 §:ssä tarkoitettuihin erityiskorvattaviin lääkkeisiin tai merkittävien ja kalliiden lääkkeiden peruskorvaukseen, sekä kuuluuko hän työpaikkakassaan samoin kuin sairausvakuutuksen voimassaoloaika määräaikaisesti vakuutetulle. Henkilökorttiin talletetaan ja merkitään lisäksi tieto näiden tieto-

jen tallettamisesta ja merkitsemisestä päättäneestä viranomaisesta.

Jos henkilökorttiin talletetaan ja merkitään 3 momentissa tarkoitettuja tietoja, kortin tekniseen osaan talletetaan tieto kortinhaltijan käyttämästä kielestä. Henkilökortin tekniseen osaan voidaan kortinhaltijan pyynnöstä tallettaa lisäksi sosiaali- ja terveydenhuoltoon taikka muuhun sosiaaliturvaan liittyviä tietoja ja teknisiä sovelluksia.

Tässä pykälässä tarkoitettut tiedot sisältävää henkilökorttia voidaan käyttää sairausvakuutusasetuksen (473/1963) 13 §:ssä tarkoitetun sairausvakuutuskortin sekä sosiaali- ja terveydenhuollon saumattoman palveluketjun ja sosiaaliturvakortin kokeilusta annetun lain (811/2000) 4 luvussa tarkoitetun sosiaaliturvakortin sijasta.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei koske alaikäiselle ilman huoltajien suostumusta annettavaa henkilökorttia ja väliaikaista henkilökorttia.

4 §

Viranomaisen palveluksessa olevan henkilökortti

Valtion tai kunnallisen viranomaisen pyynnöstä voidaan sen palveluksessa olevalle henkilölle annettavan henkilökortin tekniseen osaan tallettaa hänen tehtäviensä hoitamisen edellyttämät tiedot. Nämä tiedot ovat voimassa niin kauan kuin tehtävien hoito kestää.

5 §

Henkilökortin voimassaoloaika

Henkilökortti on voimassa viisi vuotta. Väliaikainen henkilökortti annetaan enintään neljän kuukauden määräajaksi.

6 §

Henkilökortin antaminen ja tiedonantovelvollisuus

Henkilökortin antaa kirjallisen hakemuksen perusteella kihlakunnan poliisilaitos. Henkilökorttihakemus on jätettävä henkilökohtaisesti kihlakunnan poliisilaitokselle.

Jos henkilökorttiin talletetaan ja merkitään 3 a §:ssä tarkoitettuja tietoja, hakemus voidaan jättää myös sille Kansaneläkelaitoksen paikallistoimistolle, jonka kanssa poliisi on tehnyt julkisen hallinnon asiakaspalvelujen järjestämisestä yhteisissä palveluyksiköissä annetussa laissa (802/1993) tarkoitetun sopimuksen. Hakemus on kuitenkin jätettävä kihlakunnan poliisilaitokselle, jos hakijalla ei ole esittää tunnistamisasiakirjana poliisin myöntämää voimassa olevaa henkilöllisyyttä osoittavaa asiakirjaa. Poliisin myöntämistä henkilöllisyyttä osoittavista asiakirjoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Edellä 3 a §:ssä tarkoitettujen tietojen tallettamista ja merkitsemistä koskeva pyyntö jätetään henkilökorttia koskevan hakemuksen yhteydessä kihlakunnan poliisilaitokselle tai 2 momentissa tarkoitettu Kansaneläkelaitoksen paikallistoimistolle. Jos hakemus on jätetty poliisilaitokselle, poliisi toimittaa pyyntöä koskevat tiedot Kansaneläkelaitokselle.

Henkilökortin antajan on selvitettävä kortinhakijalle kortin käyttömahdollisuudet ja mahdollisen peruuttamisen vaikutukset sekä hakijan oikeus päättää 3 a §:ssä tarkoitettujen tietojen sisällyttämisestä korttiin.

Kun poliisi luovuttaa myöntämänsä uuden henkilökortin, aikaisempi henkilökortin antamispäätös raukeaa ja henkilökortin voimassaolo päättyy. Rauennut henkilökortti tehdään kelpaamattomaksi henkilökorttina ja luovutetaan takaisin sen haltijalle.

7 §

Henkilökortin peruuttamisen edellytykset

Henkilökortti voidaan peruuttaa, jos:

- 1) se on turmeltunut tai sen merkintöjä on muutettu;
- 2) se on kadonnut tai anastettu;
- 3) sitä käyttää oikeudettomasti muu kuin se, jolle henkilökortti on annettu; tai
- 4) henkilökortin 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tietoja on muutettu.

Henkilökortti, joka sisältää edellä 3 a §:ssä tarkoitettuja tietoja, voidaan peruuttaa, jos henkilö ei enää ole vakuutettu Suomessa

sairauden varalta tai jos hän ei enää ole oikeutettu 3 a §:ssä tarkoitettuihin korvauksiin taikka jos siinä tarkoitettuja tietoja on oikeudettomasti muutettu.

8 §

Henkilökortin peruuttaminen

Henkilökortin peruuttaa sen antanut viranomainen tai henkilökortin haltijan kotikunnan kihlakunnan poliisilaitos. Henkilökortilla olevia 3 ja 4 §:ssä tarkoitettuja tietoja ja sovelluksia ei voida käyttää peruuttamisen jälkeen.

Henkilökortin peruuttamista koskevan pyynnön voi tehdä 7 §:n 3 momentissa mainitussa tapauksessa myös Kansaneläkelaitos. Henkilökortin peruuttavan viranomaisen on ilmoitettava Kansaneläkelaitokselle kortin peruuttamisesta, jos kortti sisältää 3 a §:ssä tarkoitettuja tietoja. Henkilökortilla olevia 3 a §:ssä tarkoitettuja tietoja ja sovelluksia ei voida käyttää peruuttamisen jälkeen.

13 §

Väestörekisterikeskuksen vastuu henkilökorttiin talletettujen tietojen oikeellisuudesta

Väestörekisterikeskus vastaa ainoastaan niistä henkilökortin tiedoista, jotka se on tallettanut kortille.

13 a §

Kansaneläkelaitoksen vastuu henkilökorttiin talletettujen ja merkittyjen tietojen oikeellisuudesta

Kansaneläkelaitos vastaa ainoastaan henkilökortille talletetuista ja merkityistä 3 a §:ssä tarkoitetuista tiedoista.

14 §

Henkilökorttirekisteri

Kansaneläkelaitos pitää rekisteriä niistä henkilökortin hakijoista, joiden henkilökorttiin talletetaan ja merkitään 3 a §:ssä tarkoitettuja tietoja. Rekisteriin merkitään henkilön

sukunimi ja etunimet, henkilötunnus, tieto kortin myöntämisen ajankohdasta, kortin voimassaoloaika sekä tiedot kortin peruuttamisesta. Rekisteriin voidaan lisäksi merkitä muut tarpeelliset tiedot hakemuksesta ja Kansaneläkelaitoksen 3 a §:n nojalla tekemästä päätöksestä.

15 §

Muutoksenhaku

Kansaneläkelaitoksen tämän lain 3 a §:n 2 momentin nojalla tekemään päätökseen voidaan hakea muutosta valittamalla samassa järjestyksessä kuin poliisin tämän lain nojalla tekemään päätökseen ja noudattaen valitus-aikaa, joka alkaa vasta poliisin tekemästä päätöksestä.

Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

16 §

Tarkemmat säännökset

Sisäasiainministeriö vahvistaa henkilökortin ja sen myöntämismenettelyssä käytettävän hakemuslomakkeen kaavan kuultuaan Kansaneläkelaitosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2003.

Lain 3 a §, 6 §:n 2—4 momentti, 7 §:n 3 momentti, 8 §:n 3 momentti, 13 a §, 14 §:n 4 momentti, 15 §:n 3 momentti ja 16 §:n 2 momentti tulevat kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä kesäkuuta 2004.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

N:o 301

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

sikaloiden rakentamista ja puutarhatalouden isoja investointeja koskevien investointitukien hakuajan päättymisestä annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan sikaloiden rakentamista ja puutarhatalouden isoja investointeja koskevien investointitukien hakuajan päättymisestä 2 päivänä joulukuuta 2002 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1001/2002) 1 § seuraavasti:

1 §
Maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen sikaloiden uudisrakentamista, laajentamista ja peruskorjaamista koskevan investointituen haku-aika päättyy 4 päivänä joulukuuta 2002.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 2003.

Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Ylitarkastaja Esko Leinonen

N:o 302

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
puutarhatalouden investointitukien hakuajan alkamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 64 §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on laissa 44/2000, nojalla:

1 §

Maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin seuraaviin puutarhatalouden investointeihin myönnettävien tukien hakuaja alkaa 15 päivänä huhtikuuta 2003:

- 1) investoinnit, joiden avulla aloitetaan kurkun tai tomaatin viljely;
- 2) investoinnit, joiden avulla laajennetaan jo toimivan yrityksen kurkun tai tomaatin tuotantoalaa;

3) investoinnit, jotka ovat hyväksyttäviltä kustannuksiltaan yli 840 000 euron suuruisia.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 2003.

Tällä asetuksella kumotaan 7 päivänä syyskuuta 2000 eräiden kasvihuonetuotantoa koskevien investointitukien hakuajan päättymisestä annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus.

Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Ylitarkastaja Esko Leinonen

N:o 303

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta hukkakaurasta kylvösiementuotannossa annetun
asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 9 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa hukkakaurasta kylvösiementuotannossa annetun asetuksen muuttamisesta	23/03	9.4.2003	1.7.2003

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 9 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Ylitarkastaja Juha Mantila

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 297—303, 2 arkkia